ईश्वरत्वेनचदृष्ट्वाकृतार्थोऽभवदित्याह एवमनेनप्रकारेणसहस्रमपरिमितानियानिवदनादीनितैराढ्यंसमृद्धम् मायामयंमायाप्रधानं सतांप्रपंचेनोप लक्षितः सन्निवेशःपादादिरचनायस्यसः॥३६॥तदाच भवांस्तस्यानुग्रहंकृतवानित्याह तस्माइति हयग्रीवमूर्तिंबिभ्रत्सन् रजस्तमोरूपौमधुकैटभा ख्यौहत्वातस्मैश्रुतिगणान्समर्पितवान् तत्रहेतुःसत्वमिति॥३७॥एकस्त्वमेवेत्यादिभिरष्टिभिःश्लोकैर्यदुक्तं पक्षपातेनरक्षणंतद्विपक्षवधश्चसत्वोपा धिकोनतुस्वतइतितदुपसंहरति इत्थमिति विभावयसि पालयसि हंसि घातयसिकलौतुतन्नकरोषि यतस्तदात्वंछन्नोऽभवः अतः त्रिष्वपियुगेष्वा

एवंसहस्रवदनांघ्रिशिरःकरोरुनासास्यकर्णनयनाभरणायुधाढ्यम् ॥ मायामयंसदुपलक्षितसन्निवेशं दृष्ट्वामहापुरुषमापमुदंविरिंच्यः ॥ ३६ ॥ तस्मैभवान्हयशिरस्तनुवंचबिभ्रद्वेदद्रुहावतिबलौमधुकैटभा ख्यौ॥हत्वाऽनयच्छ्रुतिगणांस्तुरजस्तमश्चसत्वंतवप्रियतमांतनुमामनंति ॥ ३७ ॥ इत्थंनृतिर्यगृषिदेवझ षावतारैर्लोकान्विभावयसिहंसिजगत्प्रतीपान्॥धर्ममहापुरुषपासियुगानुवृत्तंछन्नःकलौयदभवस्त्रियुगो ऽथसत्वम्॥३८॥ नैतन्मनस्तवकथासुविकुंठनाथसंप्रीयतेदुरितदुष्टमसाधुतीव्रम्॥ कामातुरंहर्षशोकभ यैषणार्तंतस्मिन्कथंतवगतिंविमृशामिदीनः॥ ३९ ॥ जिह्वैकतोऽच्युतविकर्षतिमाऽवितृप्ताशिश्नोऽन्यत स्त्वगुदरंश्रवणंकुतश्चित्॥ घ्राणोऽन्यतश्चपलदृक्क्वचकर्मशक्तिर्बह्व्यःसपत्न्यइवगेहपतिंलुनंति॥ ४० ॥

विभावात्सएवंभूतस्त्वंत्रियुगइतिप्रसिद्धः ॥ ३८ ॥ तदेवंभगवतस्तत्त्वंनिरूप्यस्वस्यचतद्विचारायोग्यतांनिवेदयन्प्रार्थयते नैतदितित्रिभिः असाधु बहिर्मुखम् तीव्रंदुर्धरं हर्षशोकभयैरीषणात्रयेणचार्त्तंदुःखितमपित्वत्कथासुनसंप्रीयते तस्मिन्नेवंभूतेमनसिसतिकथंतवतत्त्वंविचारयामि ॥ ३९ ॥ किंचजिह्वाअवितृप्तासतीभोअच्युतमामांयतोमधुरादिरसस्ततआकर्षति उदरंतुक्षुधासंतप्तंसत् सद्यएवयत्किंचिदाहारमात्रंप्रतिचपलादृक्च क्षुःकर्मशक्तिःकर्मेंद्रियाणिलुनंतित्रोटयंति ॥ ४० ॥